

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady równego traktowania i niedyskryminacji w zakresie, w jakim skarżący nie otrzymują odszkodowania ryczałtowego za sprawowane funkcje, odmiennie niż ich koledzy zatrudnieni w przedstawicielstwie Komisji Europejskiej w Paryżu, podczas gdy wykonują swe funkcje w takich samych warunkach jak ci ostatni.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku staranności wymagającego od właściwego organu wskazania, w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, względów, jakie skłoniły ten organ do nadania pierwszeństwa interesowi służby.

Skarga wniesiona w dniu 12 lipca 2019 r. — DE/Parlament Europejski

(Sprawa T-505–19)

(2019/C 305/73)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: DE (przedstawiciel: adwokat T. Oeyen)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 30 października 2018 r., w której Parlament Europejski odmówił przyznania stronie skarżącej odpowiedniego urlopu okolicznościowego umożliwiającego sprawowanie opieki nad urodzonymi bliźniętami, które urodziła matka zastępcza;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do równego traktowania i prawa do niedyskryminacji.
 - Odmawiając stronie skarżącej prawa do urlopu w związku z narodzinami dziecka równoważnego urlopowi macierzyńskiemu lub urlopowi adopcyjnemu, zaskarżona decyzja narusza prawa podstawowe strony skarżącej do równego traktowania i niedyskryminacji, określone w art. 21 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w art. 14 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC) i w art. 1 lit. d) regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej. Osoby homoseksualne stanowią grupę rodziców, która najczęściej korzysta z matki zastępczej, i są one poszkodowane w sposób nieproporcjonalny dokonaną przez Parlament wykładnią przepisów regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej w dziedzinie urlopu w związku z narodzinami dziecka, która to wykładnia wynika z zaskarżonej decyzji.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa strony skarżącej do ochrony życia rodzinnego.
 - Nie przyznając stronie skarżącej odpowiedniego urlopu okolicznościowego umożliwiającego opiekę na urodzonymi dziećmi, równoważnego urlopowi macierzyńskiemu lub urlopowi adopcyjnemu, zaskarżona decyzja narusza art. 8 EKPC, który chroni prawo skarżącego do życia rodzinnego w związku z art. 14 EKPC.

3. Zarzut trzeci dotyczący okoliczności, że zaskarżona decyzja została przyjęta z naruszeniem zasady dobrej administracji.
 - w szczególności podniesiono, że strona pozwana: (i) odmówiła stronie skarżącej prawa do bycia wysłuchanym; (ii) niewystarczająco uzasadniła decyzję.
4. Zarzut czwarty dotyczący niezgodności z prawem przepisów w dziedzinie urlopu okolicznościowego zawartych w regulaminie pracowniczym urzędników, gdyby przyjąć sposób wykładni przedstawiony przez stronę pozwaną w zaskarżonej decyzji.
 - Z takich samych względów jak przedstawione w zarzutach pierwszym, drugim i trzecim powyżej, strona skarżąca podnosi, że dokonana przez stronę pozwaną wykładnia art. 57 regulaminu pracowniczego w związku z art. 6 załącznika V do wspomnianego regulaminu, wynikająca z zaskarżonej decyzji, zgodnie z którą urzędnikom i innym pracownikom Parlamentu Europejskiego, którzy mają dziecko urodzone przez matkę zastępczą, nie przysługuje prawo do urlopu okolicznościowego równoważnego urlopowi macierzyńskiemu lub urlopowi adopcyjnemu, jest niezgodna z prawem.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia prawa i błędnego stosowania art. 6 załącznika II do regulaminu pracowniczego oraz przepisów wewnętrznych Parlamentu Europejskiego w dziedzinie urlopów.
 - W sytuacji gdyby Sąd orzekł, że skarżący nie ma prawa do urlopu w związku z narodzinami dziecka równoważnego urlopowi macierzyńskiemu lub urlopowi adopcyjnemu, skarżący twierdzi, że — jako ojciec bliźniąt — ma prawo do 20 dni urlopu. Prawo to ma zastosowanie niezależnie od mechanizmu prawnego, w ramach którego skarżący ponosi odpowiedzialność rodzicielską.

Skarga wniesiona w dniu 19 lipca 2019 r. — Lego/EUIPO — Delta Sport Handelskontor (Klocki do zestawu do budowania zabawek)

(Sprawa T-515/19)

(2019/C 305/74)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lego A/S (Billund, Dania) (przedstawiciele: adwokaci V. von Bomhard i J. Fuhrmann)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Delta Sport Handelskontor GmbH (Hamburg, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego wzoru: Strona skarżąca przed Sądem

Sporny wzór: Wzór wspólnotowy nr 1664 368-0006

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 10 kwietnia 2019 r. w sprawie R 31/3-4